

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [hr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Swipe to change

croată

Obligațiile de întreținere

Croatia

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Întreținerea face parte din drepturile și îndatoririle părinților și copiilor, soților și partenerilor înregistrați, rudelor în linie dreaptă și copiilor și părinților vitregi, în cazurile prevăzute de Legea familiei (*Obiteljski zakon*). Aceste persoane își asumă obligațiile de întreținere reciproc în funcție de propriile lor capacități și de nevoile beneficiarului obligației de întreținere, în conformitate cu legea menționată anterior.

Obligația de întreținere le revine în primul rând *părinților*, față de copiii lor minori. În cazul în care un părinte nu își îndeplinește obligația de întreținere față de copilul său minor, *bunicii* de pe latura părintelui respectiv îi datorează copilului întreținere. Un *părinte vitreg* trebuie să acorde întreținere unui copil minor vitreg dacă acesta din urmă nu poate obține întreținere de celălalt părinte al său.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori până la vârsta de 26 de ani care frecventează cursurile învățământului secundar, universitar sau profesional și tehnic ori care urmează programe de învățământ primar sau secundar pentru adulți și care își îndeplinesc în mod regulat și corespunzător obligațiile.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori care și-au încheiat studiile, dar nu reușesc să își găsească un loc de muncă la un an de la absolvire, până la împlinirea vârstei de 26 de ani. Obligația de a acorda întreținere a unui copil major încetează înainte de expirarea termenului de un an de la încheierea studiilor, în momentul în care copilul împlinește vârsta de 26 de ani.

Părinții trebuie să acorde întreținere unui copil major care se află în incapacitate de muncă din cauza unei boli grave și permanente sau a unui handicap, pe întreaga durată a acestei incapacități.

Copiii majori trebuie să acorde întreținere părinților care se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii. *Copiii vitregi majori* trebuie să acorde întreținere părinților vitregi, dacă aceștia se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii și dacă le-au acordat întreținere copiilor vitregi în cauză ori s-au ocupat de ei un timp îndelungat. *Nepoții majori* trebuie să acorde întreținere bunicii, dacă aceștia se află în incapacitate de muncă și nu dispun de mijloace de trai suficiente sau nu au posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii și dacă le-au acordat întreținere nepoților în cauză ori s-au ocupat de ei un timp îndelungat.

Un *soț* care nu dispune de mijloace suficiente de trai sau nu are posibilitatea de a obține aceste mijloace din bunurile proprii, aflându-se în același timp în incapacitate de muncă sau în imposibilitatea de a-și găsi un loc de muncă, are dreptul la întreținere din partea celuilalt soț în cazul în care acesta din urmă dispune de suficiente mijloace și posibilități de a asigura această întreținere. Regulile care stabilesc obligațiile de întreținere între soți se aplică în mod corespunzător *partenerilor înregistrați* pe durata uniunii civile.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere le revine în primul rând părinților, față de copiii lor minori. În cazul în care un părinte nu își îndeplinește obligația de întreținere față de copilul său minor, bunicii de pe latura părintelui respectiv îi datorează copilului întreținere. Un părinte vitreg trebuie să acorde întreținere unui copil minor vitreg dacă acesta din urmă nu poate obține întreținere de celălalt părinte al său.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori până la vârsta de 26 de ani care frecventează cursurile învățământului secundar, universitar sau profesional și tehnic ori care urmează programe de învățământ primar sau secundar pentru adulți și care își îndeplinesc în mod regulat și corespunzător obligațiile.

Părinții sunt obligați să acorde întreținere copiilor lor majori care și-au încheiat studiile, dar nu reușesc să își găsească un loc de muncă la un an de la absolvire, până la împlinirea vârstei de 26 de ani. Obligația de a acorda întreținere a unui copil major încetează înainte de expirarea termenului de un an de la încheierea studiilor, în momentul în care copilul împlinește vârsta de 26 de ani.

Părinții trebuie să acorde întreținere unui copil major care se află în incapacitate de muncă din cauza unei boli grave și permanente sau a unui handicap, pe întreaga durată a acestei incapacități.

Un adult este o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Ar trebui să se ia legătura cu un centru de asistență socială și cu o instanță.

Stabilirea obligațiilor de întreținere poate fi reglementată prin procedura de *consiliere obligatorie*. Consilierea obligatorie are loc înainte de introducerea unei proceduri de divorț în cazul în care soții au împreună un copil minor și înainte de introducerea altor proceduri judiciare legate de autoritatea părintească și de relațiile personale cu copilul. Dispozițiile din Legea familiei care se referă la consilierea obligatorie înainte de începerea acțiunii de divorț în cazul în care cei doi soți au împreună un copil minor se aplică, de asemenea, consilierii obligatorii prealabile introducerii procedurilor privind autoritatea părintească și relațiile personale cu copilul în cazul în care părinții sunt despărțiți. Consilierea obligatorie începe atunci când una dintre părți depune o cerere în acest sens la un centru de asistență socială. În cazul în care părinții nu ajung la un acord asupra unui plan de exercitare în comun a autorității părintești, centrul de asistență socială le va oferi consiliere în încercarea de a ajunge la un acord în cadrul medierii familiale, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

Chestiunea întreținerii poate fi soluționată prin intermediul *medierii familiale*, în cadrul căreia părțile încearcă să soluționeze de comun acord diferendele familiale cu ajutorul mediatorilor familiai. Membrii familiei iau parte în mod voluntar la medierea familială și numai prima întâlnire de mediere familială este obligatorie înainte de introducerea procedurii de divorț. Medierea familială are drept principal scop luarea unei decizii cu privire la autoritatea parentală

comună și la alte înțelegeri cu privire la copil. Planul privind exercitarea autorității parentale sau alte acorduri convenite în cursul medierii familiale devin executorii în cazul în care sunt aprobate de instanță la cererea părților. Mediarea familială se poate desfășura independent de procedurile judiciare, înainte de începerea procedurilor judiciare, în cursul sau după finalizarea acestora.

Cuantumul prestației de întreținere care trebuie plătită de către părintele cu care nu locuiește copilul poate fi, de asemenea, stabilit în cadrul *Planului privind exercitarea în comun a autorității parentale*, pe care părinții îl pot întocmi singuri pe parcursul consilierii obligatorii, precum și în cursul medierii familiale. În cazul în care un plan privind exercitarea în comun a autorității parentale este prezentat instanței spre verificare în cadrul unor acțiuni extrajudiciare, aceasta devine, ulterior, executoriu, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

Copiii pot depune cereri de admitere a creanței de întreținere în cadrul unei *proceduri extrajudiciare simplificate de stabilire a obligației de întreținere*. Părțile la aceste proceduri sunt copilul și părintele care nu locuiește împreună cu copilul respectiv. În cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere, copilul este reprezentat de părintele cu care locuiește. În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța competentă în materie de proceduri simplificate de stabilire a obligației de întreținere este cea în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința copilului.

Hotărârile judecătorești privind cererile de admitere a creanței de întreținere sunt pronunțate în cadrul litigiilor matrimoniale, al acțiunilor de stabilire a maternității sau paternității și al cauzelor care au drept obiect exercitarea autorității parentale, în conformitate cu dispozițiile Legii familiei.

În caz de divorț, soții pot încheia un acord privind întreținerea, prin care se stabilesc cuantumul prestației de întreținere, modalitățile de respectare a acestei obligații și durata obligației de întreținere. Soții pot încheia în scris acordul privind întreținerea și solicita aprobarea acestuia de către instanță în cadrul unei proceduri extrajudiciare, conferindu-i astfel forță executorie.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Părțile la procedura de stabilire a obligației de întreținere a copilului sunt copilul și persoana care are obligația de a-l întreține în conformitate cu Legea familiei. Copilul este reprezentat de părintele cu care locuiește. În cazul în care părintele cu care locuiește copilul este de acord, centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere. În plus față de centrul de asistență socială, părintele cu care locuiește copilul rămâne autorizat să acționeze în cadrul procedurii. În caz de conflict între acțiunile întreprinse de centrul de asistență socială și cele întreprinse de părintele cu care locuiește copilul, instanța examinează toate circumstanțele și, în special, bunăstarea copilului și stabilește dacă trebuie să ia în considerare acțiunile întreprinse de centrul de asistență socială sau acțiunile părintelui.

Centrele de asistență socială trebuie să acționeze în numele copilului, inițiind și desfășurând procedura de stabilire a obligației de întreținere sau, respectiv, procedura vizând mărirea cuantumulului prestației de întreținere, în cazul în care părintele cu care locuiește copilul nu și-a exercitat acest drept din motive nejustificate timp de mai mult de trei luni după ce copilul a dobândit acest drept. Centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere în cazul în care copilul este plasat în îngrijirea unei alte persoane fizice sau juridice. Centrul de asistență socială reprezintă copilul în cadrul procedurii de stabilire a obligației de întreținere în cazul în care copilul este plasat în îngrijirea unei alte persoane fizice sau juridice. În astfel de cazuri, părinții copilului nu sunt autorizați să ia parte la acțiune în numele său alături de centrul de asistență socială.

În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*), numai un avocat poate reprezenta o parte în calitate de mandatar, cu excepția cazului în care există o prevedere legislativă contrară. Părțile pot fi reprezentate de o rudă de sânge în linie dreaptă, un frate, o soră sau de către soț/soție care acționează în calitate de mandatar în fapt, dacă persoana respectivă are capacitate juridică deplină și nu a practicat dreptul în mod ilegal.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința solicitantului este, la rândul său, competentă pentru litigiile legate de obligația de întreținere prevăzută de lege în care reclamantul este o persoană care solicită această prestație de întreținere. În cazul în care, în litigii legate de obligația de întreținere prevăzută de lege care prezintă un element de extraneitate, o instanță din Croația este competentă pe motiv că reclamantul își are domiciliul în Croația, competența aparține instanței în a cărei rază teritorială își are domiciliul solicitantul. În cazul în care competența unei instanțe judecătorești din Croația se întemeiază pe argumentul că părătul deține bunuri aflate în Croația care pot servi pentru recuperarea creanțelor de întreținere, competența teritorială aparține instanței în a cărei rază teritorială sunt situate bunurile în cauză.

Competența de a aproba planul privind exercitarea în comun a autorității parentale aparține instanței care are competență teritorială generală asupra cauzei în care este implicat copilul.

Competența de a aproba acordul privind întreținerea copilului aparține instanței care are competență teritorială generală asupra cauzei în care este implicat acesta.

Competența de a aproba contractul de întreținere între soți aparține instanței în a cărei rază teritorială soții își au domiciliul comun. În cazul în care soții nu au domiciliul comun, este competentă instanța în a cărei rază teritorială soții și-au avut ultimul domiciliu comun. În cazul în care o instanță judecătorească din Croația are competența de a aproba un contract de întreținere între soți întrucât aceștia și-au avut ultimul domiciliu comun în Croația, este competentă instanța în a cărei rază teritorială soții și-au avut ultimul domiciliu comun.

În afară de instanța cu competență teritorială generală, instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau reședința copilului este, la rândul său, competentă să se pronunțe în cadrul procedurilor simplificate de stabilire a obligației de întreținere.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Articolul 89a din Legea privind Codul de procedură civilă prevede că părțile pot întreprinde demersuri în cursul procedurii, cu titlu personal sau prin intermediul mandatarului lor, dar că instanța poate invita o parte reprezentată de un mandatar să se înfățișeze pentru a face o declarație privind faptele litigiului. Numai un avocat poate reprezenta o parte în calitate de avocat, cu excepția cazului în care există o prevedere legislativă contrară. Articolul 89a alineatul (3) prevede că părțile pot fi reprezentate de o rudă de sânge în linie dreaptă, un frate, o soră sau de către soț sau soție în calitate de mandatar în fapt, dacă persoana respectivă are capacitate juridică deplină și nu a practicat dreptul în mod ilegal.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Articolul 1 din Legea privind taxele judiciare (*Zakon o sudskim pristojbama*) prevede că pentru orice procedură desfășurată în instanță trebuie plătite taxe judiciare. Valoarea taxei este stabilită prin Tariful taxelor judiciare.

Articolul 16 din Legea privind taxele judiciare prevede scutirea copiilor de la plata acestor taxe în cazul în care sunt parte la acțiuni introduse în instanță în vederea stabilirii obligației de întreținere sau la proceduri legate de creanțele ce decurg din acest drept.

În conformitate cu articolul 172 din Legea privind Codul de procedură civilă, modalitățile și condițiile de exercitare a dreptului la scutirea de la plata taxelor judiciare și a dreptului la asistență judiciară profesionistă sunt stabilite printr-un act juridic separat care reglementează asistența judiciară gratuită. În conformitate cu articolul 176, în cazul în care o parte și-a exercitat dreptul la scutirea de taxe judiciare în temeiul unei reglementări speciale privind asistența judiciară, iar instanța stabilește în cursul procedurii că acea parte este în măsură să plătească cheltuielile de judecată sau taxele judiciare, instanța va informa imediat autoritatea publică competentă.

Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) definește obiectivul asistenței judiciare gratuite, beneficiarii și tipurile de asistență judiciară gratuită, prestatorii de asistență judiciară, condițiile de îndeplinit și procedura de urmat pentru acordarea de asistență judiciară, asistența judiciară transfrontalieră, finanțarea asistenței judiciare și supravegherea punerii în aplicare a legii. Legea privind asistența judiciară gratuită nu se aplică în cazul în care asistența judiciară a fost acordată în conformitate cu reglementări speciale.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea copilului capătă întotdeauna forma unei anumite sume de bani.

Părintele cu care locuiește copilul contribuie la partea sa din obligația de întreținere având grijă de copil zi de zi, în timp ce părintele care nu locuiește împreună cu copilul își îndeplinește obligația de întreținere a copilului prin satisfacerea nevoilor sale materiale, acordându-i sprijin financiar.

Suma totală care corespunde nevoilor copilului, stabilită de instanță în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor, acoperă costurile de cazare, hrană, îmbrăcăminte, igienă, întreținere, educație, asistență medicală, precum și alte costuri similare specifice copiilor. Totalitatea nevoilor copilului se stabilește în funcție de nivelul de trai al părintelui în sarcina căruia se află obligația de plată a prestației de întreținere.

Este posibil ca nevoile materiale ale copilului să fie mai importante în cazul în care starea sa de sănătate necesită îngrijiri medicale intense și constante, aspect care trebuie luat în considerare la stabilirea cuantumului prestației de întreținere în cadrul unei acțiuni civile.

Capacitatea totală a părintelui debitor al obligației de întreținere, stabilită de instanță în cadrul unei acțiuni civile, corespunde veniturilor și capacității financiare a părintelui obligat să plătească prestația de întreținere la momentul determinării cuantumului acestei prestații.

Ministrul responsabil cu protecția socială stabilește anual, cel târziu la data de 1 aprilie a anului în curs, cuantumul creanțelor pecuniare minime care reprezintă suma minimă ce corespunde totalității nevoilor materiale pe care un părinte care nu trăiește împreună cu copilul trebuie să o plătească lunar cu titlu de prestație de întreținere pentru un copil minor în Republica Croația.

Suma minimă este stabilită sub formă de procentaj din salariul mediu lunar net al unui angajat al unei persoane juridice din Republica Croația în cursul anului anterior, după cum urmează:

17 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta de până la 6 ani,

20 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 și 12 ani și

22 % din salariul mediu pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 13 și 18 ani.

În mod excepțional, se poate stabili o sumă mai mică pentru nevoile de întreținere a copilului, însă această sumă nu poate fi mai mică de jumătate din suma minimă prevăzută prin lege:

în cazul în care debitorul obligației de întreținere trebuie să întrețină cel puțin doi copii sau

în cazul în care copilul contribuie la propria sa întreținere prin venituri proprii.

Ministrul responsabil cu protecția socială întocmește anual, cel târziu la data de 1 aprilie a anului în curs, bareme ale nevoilor medii ale unui copil minor în funcție de vârsta acestuia, de venitul părintelui obligat să plătească prestația de întreținere în conformitate cu grilele salariale, precum și în funcție de costul mediu al vieții în Republica Croația.

Creditorul și debitorul obligației de întreținere pot cere instanței să reducă sau să majoreze cuantumul prestației de întreținere, să decidă rezilierea acesteia sau să modifice modalitățile de îndeplinire a obligației de întreținere stabilite printr-un titlu executoriu anterior, în cazul în care circumstanțele s-au schimbat.

În Republica Croația, creanțele de întreținere nu sunt supuse indexării.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Prestația de întreținere va fi plătită persoanei stabilite în hotărârea judecătorească, conform modalităților prevăzute în hotărâre.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie prestația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Dacă debitorul obligației de întreținere nu plătește de bună voie prestația de întreținere, se dispune și se aplică procedura de executare.

Executarea prin poprire din salariu și alte venituri regulate, precum și din fondurile disponibile în conturi, în vederea recuperării creanței de întreținere a copilului, va fi efectuată înainte de executarea oricăror alte creanțe, indiferent de data nașterii acestor din urmă creanțe.

Debitorul obligației de întreținere își poate da consimțământul, printr-o declarație consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată sau printr-un act notarial special, ca salariul, pensia sau veniturile sale bănești similare să fie poprite în totalitate sau parțial în vederea recuperării unei creanțe prezentate de creditorul obligației de întreținere și ca plățile să fie vărsate direct creditorului obligației de întreținere, conform modalităților prevăzute în respectivel act.

Acest act se eliberează într-un exemplar unic și produce efectele juridice ale unui act de executare definitiv.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Părintele care nu locuiește împreună cu copilul minor și care nu a plătit întreținerea copilului său minor trebuie să plătească o despăgubire pentru prestațiile de întreținere neplătite, care se calculează începând cu ziua în care a luat naștere dreptul la întreținere până la data la care a fost intentată acțiunea.

Creanța deținută de către copil față de un părinte care nu i-a plătit prestația de întreținere face obiectul unui termen de prescripție de cinci ani de la data la care a luat naștere obligația.

Articolul 226 din Legea privind obligațiile civile (*Zakon o obveznim odnosima*) prevede că, în cazul creanțelor care au drept obiect plăți periodice datorate anual sau la intervale mai scurte, indiferent dacă este vorba de creanțe accesorii, cum ar fi dobânzile, sau de creanțe în cazul cărora dreptul propriu-zis s-a stins, cum ar fi creanțele de întreținere, se aplică un termen de prescripție de trei ani începând de la data la care este scadentă fiecare plată.

Articolul 233 din Legea privind obligațiile civile prevede că, în cazul creanțelor constatate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, prin decizii ale unei alte autorități publice competente, prin tranzacții încheiate în instanță sau în fața unei alte autorități competente ori printr-un act notarial, se aplică un termen de prescripție de zece ani, care este valabil inclusiv pentru creanțele în cazul cărora legea prevede un termen de prescripție mai scurt.

Articolul 235 din Legea privind obligațiile civile prevede că, în cazul obligațiilor dintre părinți și copii, termenele de prescripție nu încep să se aplice decât după expirarea drepturilor părintești.

Articolul 172 din Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon*) prevede că următoarele bunuri nu pot face obiectul executării: veniturile percepute în temeiul unei prestații legale de întreținere, despăgubirile acordate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirile pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere; veniturile din prestații sociale acordate persoanelor cu handicap fizic în conformitate cu reglementările privind asigurarea de invaliditate; veniturile din prestații de protecție socială; veniturile din ajutorul temporar de șomaj; veniturile din prestații pentru copii, cu excepția cazului în care există o prevedere contrară într-o reglementare specială; veniturile provenite din burse și din ajutoare acordate elevilor și studenților; remunerațiile pentru munca prestată de persoane condamnate la pedeapsă cu închisoarea, cu excepția creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale și a despăgubirilor pentru vătămările cauzate de o infracțiune săvârșită de persoana condamnată; veniturile obținute din distincții și recompense; ajutoarele de sprijin acordate pentru maternitate și pentru creșterea copilului, cu excepția cazului în care există o prevedere contrară într-un act juridic special; alte venituri scutite de la executare în temeiul unor dispoziții speciale.

Articolul 173 din Legea privind executarea silită limitează executarea după cum urmează:

(1) În cazul în care salariul debitorului este supus executării silită, o sumă echivalentă cu două treimi din salariul mediu net din Republica Croația este scutită de poprire. În cazul în care executarea are drept scop recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, cuantumul se stabilește la jumătate din salariul mediu net din Croația, cu excepția cazului în care executarea urmărește recuperarea forțată a sumelor datorate pentru întreținerea copiilor. În astfel de cazuri, nu pot fi supuse executării sumele echivalente cu un sfert din salariul mediu net (în cazul angajaților persoanelor juridice din Croația în anul precedent).

În cazul în care salariul debitorului supus executării este mai mic decât salariul mediu net din Croația, două treimi din salariu sunt exceptate de la executare. În cazul în care executarea are drept scop recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, cuantumul se stabilește la jumătate din salariul net al debitorului.

(3) Termenul „salariu mediu net” în sensul alineatului (1) de la prezentul articol se referă la suma medie plătită ca salariu net lunar unui angajat al unei persoane juridice din Croația în perioada cuprinsă între luna ianuarie și luna august a anului în curs, astfel cum este stabilit de Biroul Croat de Statistică (*Državni zavod za statistiku*) și publicat în *Narodne novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) până cel târziu la data de 31 decembrie a anului în curs. Cuantumul stabilit în acest mod se aplică în anul următor.

(4) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul executării practicate asupra oricărei despăgubiri plătite cu titlu de venituri de substituție a salariului, asupra compensației corespunzătoare timpului de lucru redus, asupra compensației corespunzătoare reducerii salariilor, pensiilor, soldelor militarilor și soldelor rezerviștilor pe durata efectuării serviciului militar și asupra oricăror alte venituri bănești regulate plătite personalului civil și militar care fac obiectul unei popriri, cu excepția veniturilor menționate la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol.

(5) Executarea prin poprirea pe veniturile obținute de persoanele cu handicap cu titlu de indemnizație financiară pentru handicap fizic și de alocație pentru îngrijire poate fi efectuată numai pentru recuperarea creanțelor aferente unei prestații de întreținere legale sau a creanțelor aferente despăgubirilor datorate pentru vătămări aduse sănătății sau pentru reducerea ori pierderea capacității de muncă și despăgubirilor pentru pierderea prestației de întreținere în urma morții creditorului obligației de întreținere, caz în care suma se stabilește la jumătate din aceste venituri.

(6) Executarea prin poprire pe veniturile primite în temeiul unui contract de întreținere cu clauză viageră și al unui contract de rentă viageră, precum și pe veniturile primite în temeiul unui contract de asigurare de viață poate fi efectuată numai pe partea din venit care depășește suma ce a servit drept bază pentru calculul valorii sprijinului pentru întreținere.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Centrele de asistență socială trebuie să țină evidența tuturor hotărârilor și tranzațiilor judiciare în materie de întreținere referitoare la un copil minor.

La primirea unei hotărâri definitive a unei instanțe judecătorești sau a unei tranzații judiciare privind întreținerea unui copil, centrul de asistență socială trebuie să trimită o notificare scrisă cu privire la drepturi și obligații părintelui cu care locuiește copilul și părintelui în sarcina căruia se află obligația de întreținere sau altor persoane menționate la articolul 288 din Legea familiei care trebuie să plătească o prestație de întreținere în temeiul hotărârii judecătorești sau al tranzației judiciare.

Prin notificarea adresată părintelui cu care locuiește copilul, centrul de asistență socială:

il avertizează că trebuie să informeze centrul de asistență socială dacă debitorul obligației de întreținere nu își îndeplinește obligația cu regularitate și în totalitate; și

il informează în legătură cu condițiile în care copilul are dreptul la întreținere provizorie în conformitate cu reglementările speciale privind întreținerea provizorie.

În notificarea menționată mai sus, centrul de protecție socială avertizează părintele în sarcina căruia se află obligația de întreținere sau alte persoane menționate la articolul 288 din Legea familiei care trebuie să plătească o prestație de întreținere în temeiul hotărârii judecătorești sau al tranzației judiciare: că va depune o plângere penală împotriva debitorului obligației de întreținere care nu își îndeplinește obligația de întreținere în termen de cincisprezece zile de la data la care acesta a luat la cunoștință că obligația de întreținere nu este respectată cu regularitate și în totalitate și

că Republica Croația are dreptul să recupereze sumele corespunzătoare întreținerii provizorii plătite în conformitate cu o reglementare specială privind întreținerea provizorie.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

La primirea unei hotărâri definitive a unei instanțe judecătorești sau a unei tranzații judiciare privind întreținerea unui copil, centrul de asistență socială trebuie să informeze părintele cu care locuiește copilul cu privire la condițiile în care acesta din urmă are dreptul la întreținere provizorie în conformitate cu o reglementare specială privind întreținerea provizorie. În condițiile prevăzute de Legea privind întreținerea provizorie (*[Zakon o privremenom uzdržavanju]*), NN nr. 92/14), orice copil care este cetățean croat și are un domiciliu în Croația are dreptul la întreținere provizorie. În conformitate cu această lege, prin copil se înțelege o persoană care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani și care trebuie să fie întreținută de un părinte în temeiul unui titlu executoriu.

Copilul are dreptul de a beneficia de întreținere provizorie în cazul în care părintele care nu locuiește împreună cu el nu își îndeplinește cu regularitate și în totalitate obligația de întreținere și există riscul ca bunicii de pe latura părintelui în cauză să nu contribuie la întreținerea sa cu o sumă cel puțin egală cu valoarea întreținerii provizorii stabilite prin lege.

Dreptul la întreținerea provizorie este valabil până când debitorul obligației de întreținere reia plata întreținerii vărsând o sumă cel puțin egală cu valoarea întreținerii provizorii stabilite prin lege.

Copilul are dreptul de a beneficia de întreținere provizorie pe o perioadă de maximum trei ani în total.

Cuantumul întreținerii provizorii este echivalent cu 50 % din valoarea minimă legală a prestației de întreținere. Cuantumul prestației de întreținere provizorie nu poate fi mai mare decât cuantumul prestației de întreținere stabilite prin titlu executoriu.

Prin plata prestației de întreținere provizorie, Republica Croația preia poziția juridică a copilului, iar drepturile la creanțe aferente prestației de întreținere având o valoare egală cu prestația de întreținere provizorie plătită, în plus față de orice alte drepturi accesorii, sunt transferate copilului. În cadrul procedurilor de recuperare a creanței menționate la articolul 25 din Legea familiei, Republica Croația este reprezentată de parchetul competent.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da. În conformitate cu legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, autoritatea centrală pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului este ministerul responsabil cu protecția socială.

Organismele responsabile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului sunt instanțele și centrele de asistență socială, în conformitate cu atribuțiile și competențele acestor organisme.

În cazul în care o parte care încearcă să recupereze prestația de întreținere se află în Croația, iar debitorul își are domiciliul într-un alt stat membru, partea în cauză poate solicita asistență din partea Ministerului Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*), care a fost desemnat drept autoritatea centrală a Republicii Croația.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Se poate lua legătura cu autoritatea centrală și organismele competente să acționeze în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Datele de contact ale autorității centrale:

Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*)

Trg Nevenke Topalušić 1

10000 Zagreb

Adresa web: <http://www.mspm.hr/>

Email: ministarstvo@mdomsp.hr

Tel.: +385 1 555 7111

Fax: + 385 1 555 7222

15 În cazul în care locuiești în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului prevede că, în cazul în care debitorul se găsește pe teritoriul Republicii Croația, cererea trebuie trimisă autorității centrale a Republicii Croația prin intermediul autorității centrale a statului în care se găsește solicitantul, toate aceste demersuri desfășurându-se în temeiul articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Autoritatea centrală a statului în care se găsește solicitantul trimite cererea Ministerului Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale, care este autoritatea centrală a Republicii Croația pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

Datele de contact ale autorității centrale:

Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale (*Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku*)

Trg Nevenke Topalušić 1

10000 Zagreb

Adresa web: <http://mdomsp.gov.hr/>

Email: ministarstvo@mdomsp.hr

Tel.: +385 1 555 7111

Fax: +385 1 555 7222

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Solicitantul contactează autoritatea centrală a statului membru, iar asistența judiciară îi este acordată pe teritoriul reglementat de Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului în conformitate cu articolele 44 și 47. Dacă este necesar, se aplică dispozițiile Legii privind asistența juridică gratuită.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere a fost adoptată (NN nr. 127/2013), iar Ministerul Demografiei, Afacerilor Familiale, Tineretului și Politicii Sociale a fost desemnat drept autoritate centrală pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 4/2009 al Consiliului.

Pentru informații suplimentare, a se consulta:

1. Legea familiei (*Obiteljski zakon*), NN nr. 103/15
2. Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon*), NN nr. 112/12, 25/13, 93/14
3. Legea privind conflictele de legi (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*) (NN nr. 53/91, 88/01)
4. Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), NN nr. 143/2013
5. Legea de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere [*Zakon o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 u području nadležnosti, mjerodavnog prava, priznanja i izvršenja odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja*], NN nr. 127/2013
6. Legea privind Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*), NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14
7. Legea privind întreținerea provizorie (*Zakon o privremenom uzdržavanju*), NN nr. 92/14

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim **feedbackul** dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.